

GUDSTJENESTE MED DÅP OG NATTVERD

Fjellhamar kirke 6. august 2017

Matteus 11,28 - 30

PREKEN

KOM

Kom! Få ord kan samle hele Guds hjerte og bibelens budskap i seg bedre enn kom. Invitasjonen til å komme til Gud. Denne invitasjonen, dette ropet ”kom” er drivkraften gjennom bibelen og drivkraften og lengselen i Guds hjerte. Sigvart Dagsland har skrevet en nydelig sang til Erik Hillestads tekst om dette i barnå som forsvant:

Då barnå forsvant bag siste bro som brant
låg hagen så tomme tebage
Ein far stod og gråd øve alt han hadde tapt
Ein drøm var forbi, men ein sang var blitt skabt:
Å kjære barn, å kjære barn, kom hjem, kom hjem!

Ei kvinna blei mor et frø blei lagt i jord
ein mann lod seg styrta i graven
stallen han lånte, og korset kor han hang
ga kropp te ein lengsel og munn te ein sang:
Å kjære barn, å kjære barn, kom hjem, kom hjem!

Hvis du spør hvem er Gud, og hva vil han deg, så er dette det beste svaret jeg kan gi: En Far som full av lengsel og kjærlyghet sier: Å, kjære barn kom hjem! Spør du hvem Jesus er, og hva han vil deg så er svaret det samme: Å kjære barn, kom hjem, kom til meg.

STREV OG TUNGE BYRDER

Og Jesus invitasjon går her som ofte ellers til de som strever og bærer tunge byrder. En forståelse at dette kan være et oppgjør med fariseerne som f eks sabbaten som kommer rett etter vår tekst. Jesus refset disse for å legge tunge bører fra loven på folk som de selv ikke ville bære, se Mt 23,4. Men det er ingen grunn til å ikke la denne invitasjonen favne alt vi mennesker strever med og bærer tungt på her i livet. Hva kunne ikke bare vi

her inne ha delt med hverandre av strev og tunge byrder livet gir?

Vi kan starte med oss selv. Akseptere og forsones seg med oss selv og livet slik vi er og slik livet ble. Akseptere mine mangler, mine nederlag, min slitenhet og mine begrensninger. Det kan være et svare strev og tidvis tunge byrder å bære. Så kan vi ta vår neste, våre medmennesker, våre relasjoner. I ekteskap og familie, på jobb, i vennegjenger og nabolag. Vi vil det skal fungere og være fint, åpent, trygt og godt mellom oss. Men tidvis blir det minst like mye av slitasje, misforståelser, utenforskap, utrygghet og ensomhet. Relasjoner kan virkelig være et strev og gi tunge byrder i livet.

Drømmer er noe av det kjæreste og mest sårbare vi har. Det vi hadde forventninger til, drømte om, kan så lett gå i knas og smuldre bort. Det ble ikke som jeg håpet. Jeg fikk det ikke til, jeg greide det ikke. Det som skulle bli så bra og spennende ebbet ut i noe grått og stasjonært. Drømmer og forventninger blir til skuffelser og sår. Som tynger, binder og knuger oss ned.

Og det som kanskje mest av alt gjør livet strevsomt og tungt er sykdom, aldring og død. Sykdom som

ikke blir helbredet, men må leves med. Livskvalitet og livsutfoldelse reduseres, ja, selve livet trues, døden rammer. Å bli gammel, og ikke kunne som før, og måtte ta imot hjelp. Å innse at livet og livskraften ligger bak, avmakt og død foran.

Hvem strever mest og bærer tyngst her i livet? Er min byrde og mitt strev stort nok? Å måle strev, smerte og slitenhet er vel ikke mulig. Og lite interessant. Når jeg ikke orker, så orker ikke jeg mer. Når mine grenser er oversteget, når min sårbarhet er rammet, så er det og kan det ikke være noen andre enn meg som er rammet. Mine grenser og min sårbarhet er annerledes enn andres. Vi kan hver for oss bare komme med det som er vårt. Vi trenger ikke sammenligne for det er bare jeg som kan komme med mitt, og Jesus inviterer alle, en og en hver for seg. Så kom til Jesus med det du strever med og bærer tungt på.

HVILKET ÅK HAR DU?

Ta mitt åk på dere. Hva slags hvile er det? Kom til Jesus og få masse å gjøre? Når en ser på en del kristne og kanskje Fjellhamar menighet så kan en

få inntrykk at det å være kristen og komme til Jesus er dårlig med hvile og mye å gjøre. Ordet åk, zygos, er helt konkret det trestykket som holdt to trekkdyr sammen, slik at de fordelte belastning og jobbet best sammen i arbeidet. Åket gjorde at bonden kunne styre deres krefter og lede dem til best mulig arbeid men også til hvile. Men ordet åk ble brukt i overført betydning allerede i GT. Om å underordne seg noen og ta på seg en byrde fra andre.

Åk er noe som legges på og som det er godt å ta av seg når jobben er gjort, men som også er godt å ha når jobben skal gjøres fordi det gjør jobben lettere.

Vi kan gjerne drømme om et liv uten byrder, uten noe åk. Men et liv uten byrder, åk, er ikke et godt og sunt liv, tror jeg. Hele kroppen trenger vekslingen mellom bruk og hvile, aktivitet og ro. Muskler, hjernen, sanser. Konstant aktivitet er ikke bra, heller ikke konstant hvile. Et liv uten arbeid, uten et åk, å få ta i et tak og bære en byrde, er ikke godt og sunt. En tro uten tjeneste er ikke bærekraftig over tid og blir nedbrytende.

Etterfølgelse uten kostnader er ikke troverdig og gjør oss halvhjertet og likegyldige.

Og et liv uten byrder og åk er urealistisk og umenneskelig. Det er mange ting og mange mennesker som ønsker at vi skal falle inn i deres system, deres verden, følge dem, og gjøre som de vil. Spørsmålet er ikke om vi dras inn i et åk, men hvilket åk vi blir fanget av. Hvem vil vi tjene? Og om meg og mitt eget er et åk, så er ikke det særlig fristende. Å være underlagt meg selv og mine snevre mønstre og selvopptatte valg, mine begrensede perspektiver og skiftende/uberegnelige sinnsstemninger, er ikke særlig mye å trakte etter. Det er egentlig en befrielse å skulle få slippe å være fanget i meg selv.

KRISTI ÅK

Ta mitt åk på dere, sier Jesus. Lær av meg for jeg er mild og ydmyk av hjertet. Er det et åk til å leve med? En Herre som er mild og ydmyk? Jesus ber oss komme til seg, han er synderes venn, han fordømmer ikke de som trækker feil, men tilgir og gir nye sjanser. Jesus leter etter den ene av hundre som mangler. Han elsker deg og meg så høyt at han

ga sitt liv for oss. Hans bud til alle som vil følge han er å elske hverandre. Og å elske seg selv og Gud. Han er som en far som utrettelig venter på sin bortkomne sønn, og som tar han imot med åpne armer når han kommer luskende, skitten og fæl. Et sånt åk vil jeg bære. En slik byrde vil jeg ta på meg. For Jesu åk er godt og hans byrde lett. For et slikt åk er en bærehjelp som gjør livet letter å takle, som gjør at jeg bedre kan bære livet slik det er. Jeg vil gjerne få bære dette åket og dele det med dere, og sammen få bli brukt til å bringe Jesu gode åk ut til stadig flere. For bedre åk finnes ikke.

HOLDER JESUS DET HAN LOVER?

Jeg vet ikke, men jeg tror og håper det. Og da holder han vel nettopp det han lover? For hva er det Jesus lover? ”Ta mitt åk på dere..... så skal dere finne hvile for deres sjel.” Hvile er ikke det samme som fravær av all aktivitet for all tid. Hvile er en pause mitt i spillet, hvile er en rasteplass midt i løpet, hvile er avkobling før ny tilkobling. Hvile har sin mening i veksel med arbeid. I veksel med slit, med strev og byrder som må bæres.

Hvilke forventninger vi har til alle ting i livet preger livsopplevelsen sterkt. Hvilket bilder og idealbilder vi har av ekteskap, barna våre, familieliv, karriere, kollegaer, vennskap, menighet – styrer mye av våre tanker og følelser til dette. Og i like stor grad gjelder det med Gud. Hvilke forventninger har vi til Gud? Til et liv som troende Jesusetterfølger? I Lukas 24 så går to av disiplene tustlende ut av Jerusalem mot Emmaus, mismodige og nedfor etter at Jesus var korsfestet og død. Jesus kom opp på siden av dem uten at de skjønnte at det var han, og de fortalte om skuffelsen sin: *Og vi som hadde håpet at det var han som skulle befri Israel!* Er det ikke så vi alle har lett for å tenke. At Jesus, Gud, troen, skal befri oss, løse våre problemer, at vi skal bli velsignet, at det skal gå bra med oss og at det skal ordne seg. At det går opp og fram i livet og i troen.

Jesus svarte dem: Så uforstandige dere er, og så trege til å tro alt profetene har sagt! Måtte ikke Messias lide dette og så gå inn til sin herlighet? Jesus svarte med det som er det samme som han sa i det vi kaller hvetekornets lov: *Hvis ikke hvetekornet faller i jorden og dør blir det bare det*

ene kornet. Men hvis det dør, bærer det rik frukt.
Når dette er sannheten om Jesu liv, når dette er evangeliet, så må det få være med å forme vårt Guds-bilde og vår forventning til livet som Jesu etterfølgere.

Jesus lover oss ikke et liv uten strev og tunge byrder, men han lover oss at han vil være nær oss midt i alt med sin kjærlighet til oss. Han ber oss komme til seg og ta imot og leve i hans kjærlighet, i tro, tillit og håp til at den bærer igjennom alt, helt fram til den store og evige hvilen hos Gud. Det gir hvile og fred mitt i livets strev og byrder. Her nede må vi leve i lengsel, sukk og stønn som Paulus beskriver det i Romerne 8 som innledning til det Hilde leste istad:

Jeg mener at det vi må lide i den tiden som nå er, ikke kan regnes for noe mot den herligheten som en gang skal åpenbares og bli vår. ¹⁹ For det skapte venter med lengsel på at Guds barn skal åpenbares i herlighet. ²⁰ ... Vi vet at helt til denne dag sukker og stønner alt det skapte samstemt, som i fødselsrier. ²³ Ja, enda mer: Også vi som har

fått Ånden, den første frukt av høsten som kommer, sukker med oss selv og lengter etter å bli Guds barn fullt og helt når kroppen vår blir satt fri. ²⁴ For i håpet er vi frelst. Et håp vi alt ser oppfylt, er ikke noe håp.... ³¹ Hva skal vi så si til dette? Er Gud for oss, hvem er da mot oss? ³² Han som ikke sparte sin egen Sønn, men ga ham for oss alle, kan han gjøre noe annet enn å gi oss alt sammen med ham?

³³ ...Hvem kan skille oss fra Kristi kjærlighet? Nød, angst, forfølgelse, sult, nakenhet, fare eller sverd? ³⁶For jeg er viss på at verken død eller liv, verken engler eller krefter, verken det som nå er eller det som kommer, eller noen makt, ³⁹ verken det som er i det høye eller i det dype, eller noen annen skapning, skal kunne skille oss fra Guds kjærlighet i Kristus Jesus, vår Herre.

Til slutt, siste verset i Da barnå forsvant:

Ein sang presse på, han bor i adle små
som famle seg fram mod ein himmel
Alt me har lengta og drømt skal snart få svar

Et lyn gjonå nattå, et rob fra ein far:
Å kjære barn, å kjære barn, kom hjem, kom hjem!